

[Oluf Pedersen.]

maatte endelig ikke ses som Indrømmelser til Retsforbundet. Det var sikkert noget af det allerværste, Ministeren kunde tænke sig at gøre Indrømmelser overfor. Men Faktum er, at her er gjort Indrømmelser, Faktum er, at det oven i Købet er Indrømmelser under Forhold, hvor jeg mener, Indrømmelser var unødvendige. Det er naturligt, at man giver Lempelser, naar det drejer sig om en Forøgelse af Grundbyrderne, og at man saa maa tage Hensyn til Gælden. Er Ministeren ikke klar over, at en Bestemmelse om Forøgelse af Grundbyrderne maa formes saaledes, at der tages Hensyn til Skødehavernes Gæld? Og er Ministeren ikke klar over, at Krisetiden netop er Tiden, hvor saadanne Forslag bør fremsættes her i Folketinget?

Ministeren vilde bestemt afvise, at der skulde ske en Videreførelse af Princippet: ren Grundskyld, saaledes at det ikke alene kom til at omfatte Amtskommuner, men ogsaa kom til at omfatte Købstæder og Sognekommuner. Jeg ved ikke, hvorfor den højtærede Indenrigsminister er saa ked af, om der skulde komme et saadant Ændringsforslag fra Retsforbundets Side til Forbedring af Forslaget. Det bør dog være saaledes, at naar der fremsættes et Forslag her i Folketinget, som der fra et Flertals Side hævdes er en Forbedring, saa bør det vedtages. Det andet er dog Puns!

Det ærede Medlem Hr. M. K. Sørensen kom i sin Tale ind paa, at mine Tal var sikkert ikke rigtige. Jeg kan altsaa derudfra slutte, at det ærede Medlem Hr. M. K. Sørensen ikke har prøvet paa at regne ud, hvorledes det her fremsatte Forslag virker. Det var jo betegnende, at det ærede Medlem mente, at Retsforbundet havde det ligesom Præsten og Levitten, der ikke vilde hjælpe disse Stakler, som i dette Tilfælde er Godsejere, som skal lattes for de 3 700 Kr. Nej, den Slags Lettelser for Godsejerne er vi ikke Tilhængere af.

Forholdet er nemlig det, at en Lettelse af Grundbyrderne virker dobbelt. Det virker ikke alene paa den Maade, at man i Stedet for denne Lettelse maa indføre andre Skatter, men det virker ogsaa som en Føringelse af Adgangen til Jord. Derfor er en Lettelse af Grundbyrderne noget af det mest skæbnesvangre, som man kan gaa til, derfor var 1903 saa farlig, som det var, ikke for det Beløbs Skyld, det drejede sig om, men fordi det gav Adgang til den Skatteskrue, som man nu har drejet saa haardt, at man her i Folketinget kan staa

og spørge: Er der nogen, der kan finde paa noget nyt, vi kan beskatte, er der nogen, der kan vise Vej. Kom med det, kom med det, kære Venner... (Afbrydelse: Svesker!). Ja, saa har man kun de stakkels Svesker, de ganske faa Ting, man kan falde over. Men samtidig med dette har vi en Grundværdi paa 5 Milliarder Kroner, skabt af alle i Fællesskab og tilhørende alle i lige Grad. Hvorfor sætter man dog ikke ind dør i Stedet for at tage det Arbejdsudbytte, som Folk selv tjener. Det er dog meningsløst!

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal mente ikke, at der i dette Lovforslag var nogen som helst Indrømmelse til det retfærdige. Jeg maa dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at hans Partifælle, det ærede Medlem Hr. Krag, i Gaar udtalte, at den Omlægning, som fandt Sted for Amtskommunernes Vedkommende fra Bygningerne, var en Retfærdshandling, og naar det er en Retfærdshandling overfor Amtskommunerne, vil det ogsaa være en Retfærdshandling overfor Sognekommunerne og overfor Købstæderne, og derfor maa vi have Lov til at regne med, at Venstre vil gaa ind i Drøftelse af Lovforslag, som vil give Udtryk for Retfærdshandlinger.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal hævdede, at de Tanker, vi gav Udtryk for fra Retsforbundets Side, var religiøse, vi var en Sekt o. s. v. Jeg forstaar det saadan, at naar det ærede Medlem taler om det religiøse i Forhold til den Bevægelse, som Retsforbundet er, saa er det ud fra den Betragtning, at det vil gaa med denne Sekt, denne religiøse Sekt, ligesom det gik med den religiøse Sekt, der opstod for 1900 Aar siden: den vil vokse sig stadig større og større (Afbrydelse). Det maa jo være Mening, siden man taler om religiøs Sekt. Det er ikke mig, der har begyndt at tale om religiøs Sekt i den Forbindelse.

Saa sagde det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at man skulde tilbage til det gode gamle Princip, at ligne Skatten efter Ævne. Men det er slet ikke noget godt gammelt Princip. Nej, det er Princippet fra 1903. Det gode, gamle Princip er Grundskatterne, det burde det ærede Medlem vide. Forholdet er ikke det, som det ærede Medlem gjorde gældende, at Grundskatten er en ekstra Beskatning paa Landbruget, en forlods Beskatning. Nej, Grundbyrden gaar ind i Handelsprisen og giver sig Udslag i en lavere Salgspris. Hvis man nedsætter Grundskatterne, resulterer det i